III. évfolyam Celldömölk 1907 julius 7. 27. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

A mezőgazdasági házi- és népipar.

Irta: LISZTNER ANTAL

(Folytatás)

II.

Már 1898—99 év telén rendezett a földm. miniszter a gazdasági tanfolyamokkal kapcsolatban háziipari tanfolyamokat. 1899-től fogva pedig külön háziipari tanfolyamokat rendeznek évenkint. Ugy a tanfolyamok száma, mint a hallgatóké és készitett tárgyaké évről-évre gyarapszik. Olyannyira, hogy mig 1899—1900-ban 3000 gazda vett részt, addig ez a szám ma már megtizszereződött. De ez még mind kevés. Szervezni kellene minden községben évenkint. Maga a földmives-ember, gyermekei és az öregebb emberek, kik részint az év egy részét tétlenül töltik, részint koruknál fogva még nem és már nem alkalmasak a nehezebb munkára, oly munkaerőt képviselnek, a milyennel egy gyár sem rendelkezik. Kiszámithatatlan kincs, mely ennek használása révén a nemzeti közvagyonosodás javára esnék.

A legbőkkenőbb a dologban az, hogy nem rendelkezünk elegendő számu képzett vezetőkkel. Az a néhány háziipari tanfolyam, amit évenkint tanitóink kiképzése céljából rendeznek, nem képes megvalósitani a háziipar oktatásához füzött reményeket, mert kisebb keretben mozogván, nem tudja azt általánositani. Pedig a házi és népipar ma már kötelező tantárgya a népiskolának. A népiskolai uj tanterv „Kézimunka-oktatás" c. fejezet alatt előirja és részletezi azt a feladatot, melyet a házi- és népipar érdekében a népiskolának meg kell oldania. Maga a tanterví utasitás a kézimunka oktatásáról szólva, röviden csak annyit jelöl ki annak céljául: „A gyermek munkaszeretetét és kézügyességét fejleszteni, cselekvő hajlamának fejlesztése által szemléletét közvetlenebb alapra fektetni s ezáltal a népiskola reálismereteit támogatni, szórakoztató testi munkával a szellemi tulterhelést ellensulyozni, tervszerű munkálkodásra nevelni". Nem mondja a tanterv, de minden józanul gondolkozó tanitó előtt ismeretes azért, hogy e „tervszerű munkálkodás" az iskola kapujánál tovább is terjed. Mert nem az iskolának, hanem az életnek tanitunk és nevelünk. Ámde minden törvényes intézkedés jámbor óhaj marad, ha tanitóink nem rendelkeznek a kellő szakismeretekkel. Hogy ezeket tanitóink elsajátithassák, célszerű lenne, ha a megyei gazdasági egyesületek tanitók számára rendeznének tanfolyamokat, melyeken néhány év alatt az illető megye tanitói megtanulhatnák a nekik szükséges ismereteket. Ez annyival is előnyösebb lenne, mert a megyei tanfolyam vezetői — feltételezhető! — ismerik a megye lakosságának a haziipar terén a multban kifejtett munkássá át, tehát nem kellene egész uj térre lépni, csak az elejtett fonalat felvenni; ismerik továbbá a lakosság jelen életmódját, szükségleteit és végül a megyei viszonyok ismerete folytán azon forrásokat, melyekből az enemű munkákhoz szükséges nyers anyagot a nép megszerezhetné.

Igy ha részleteiben nem is — főbb vonásokban egységes terv szerint lehetne cselekedni. A megye tanitói pedig, elsajátitván a szükséges ismereteket, értékesithetnék azokat az iskolában és a gyakorlati életben, mely utobbinak követelménye kit-kit arról győz meg, mit mennyit s hogyan lehet és kell a házi- és népipar egyes ágaiból megvalósitani. Annyi azonban bizonyos, hogy tulprodukció egyenlőre nem várható egyik ágban sem, mert a keresleet oly termékek iránt ma oly élénk s az értékesités oly könnyű, hogy nem igen okoz gondot Budapesten ép e tavasz folyamán alakult meg az „Országos Magyar Háziipari Egyesület." Ha ez az egyesület mint központi vezető kezébe venné a minden megyében alakitandó megyei háziipari egyesület irányitását, ugy néhány év mulva elérhetnők, hogy a magyar házi- és népipari termékek nemcsak hazánkban, hanem a külföldön is jó piacot találnának. A házi és népipar fellenditése érdekében pedig ugy a földmivelési-, mint a kereskedelmi miniszter eddig is sok üdvös intézkedést tett. Nevezetesen: a földmivelésügyi miniszter a már emlitett tanfolyamokon kivül jobb eszközök és gépek kiosztása által, termelő és értékesitő szövetkezetek létesitése által támogatja a házi és népipart. A kereskedelmi miniszter szállitási kedvezmények nyujtásával és végül a házadómentesség, keresetadó, községi pótadó, kereskedelmi és iparkamarai illetékek, valamint az általános jövödelmi pótadó alól való felmentéssel támogatja az ily telepeket, illetve szövetkezeteket. E kormányintézkedések és közéletünk számos sebe felkiáltás népünk vezetőihez, hogy minden idejöket, befolyásukat és tehetségöket felhasználván, segitsék megvalósitani a parlagon heverő nemzeti munkaerő kihasználását és ezzel népünk anyagi és erkölcsi szinvonalának emelését, mert csak ennek elérése után tölthetjük meg nemzeti tartalommal nagy Széchenyink szállóigévé vált szavait, hogy: „Magyarország nem volt, hanem lesz" —

SZALAY GYULA épület- és butorasztalos
és temetkezési vállalkozó Celldömölk (Sági-utca Hujber-féle ház)
Nagy érc és fakoporsó-raktár. — Koszoruk nagy választékban.
Elvállal temetkezéseket egyszerütől kezdve a legdiszesebbekig szolid árakon.

Hirdetmény.

A Kemenesaljai t.-pénztár r.-t.

igazgatósága a n. é. közönség figyelmét felhivja arra, hogy a **Kőszegi Takarékpénztárral** szorosabb összeköttetésbe lépett, miáltal azon helyzetben van, hogy az ingatlanok **forgalmi** értékének $^2/_3$ része erejéig

$5^1/_2\%$ alapon

jelzálog-kölcsönöket folyósit.

A kölcsönöket a Kemenesaljai Takarékpénztár a benyujtás napjától számitva **egy héten belül folyósitja**. A telekjegyzőkönyvi kivonatokat, valamint a kötelezvényen az aláirást **hitelesiteni nem kell**, miáltal tetemes kiadás és időfecsérléstől a felek megkiméltetnek

Drágább, már eddig fennálló jelzálog-kölcsönök bélyeg- és illeték-mentesen convertáltatnak.

Celldömölk, 1907 március 27-én.

Az igazgatóság.

Füszerüzlet megnyitás.

Magyar Francia Biztositó Társaság ügynöksége.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Celldömölkön, a Kossuth Lajos-utcában** (Simon Sándor ur házában) a mai kor igényeinek teljesen megfelelően dusan berendezett,

a »ekete kutyá«-hoz cimzett

füszer-, csemege-, festék- és ásványviz-kereskedést

nyitottam **május hó 1-én.**

Az összes legjobb minőségü **kávéfajokból, legizlésesebb sajtokból, hideg felszeltekből, gyümölcs** és **déligyümölcsökből, ugyszintén a legfinomabb minőségü bonbonokból** dus választékot tartok.

Raktáron tartom a legjobb minőségü szobapadló-lakkokat négy szinben, puha és kemény padló fényezéséhez.

Nagybecsü vevőim belém helyezett bizalmát hogy nagyobb mértékben kiérdemelhessem, áruim tisztaságára és előzékeny kiszolgálásomra a legfőbb sulyt fogom fektetni.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

Szvoboda Károly.

Ugyanitt két jó nevelésü fiu tanoncul felvétetik.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölkön.

III. évfolyam Celldömölk 1907 julius 7. 27. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

A mezőgazdasági házi- és népipar.

Irta: LISZTNER ANTAL.

(Folytatás)

II.

Már 1898—99 év telén rendezett a földm. miniszter a gazdasági tanfolyamokkal kapcsolatban háziipari tanfolyamokat. 1899-től fogva pedig külön háziipari tanfolyamokat rendeznek évenkint. Ugy a tanfolyamok száma, mint a hallgatóké és készitett tárgyaké évről-évre gyarapszik. Olyannyira, hogy mig 1899—1900-ban 3000 gazda vett részt, addig ez a szám ma már megtizszereződött. De ez még mind kevés. Szervezni kellene minden községben évenkint. Maga a földmives-ember, gyermekei és az öregebb emberek, kik részint az év egy részét tétlenül töltik, részint koruknál fogva még nem és már nem alkalmasak a nehezebb munkára, oly munkaerőt képviselnek, a milyennel egy gyár sem rendelkezik. Kiszámithatatlan kincs, mely ennek használása révén a nemzeti közvagyonosodás javára esnék.

A legbökkenőbb a dologban az, hogy nem rendelkezünk elegendő számu képzett vezetőkkel. Az a néhány háziipari tanfolyam, amit évenkint tanitóink kiképzése céljából rendeznek, nem képes megvalósitani a háziipar oktatásához füzött reményeket, mert kisebb keretben mozogván, nem tudja azt általánositani. Pedig a házi és népipar ma már kötelező tantárgya a népiskolának. A népiskolai uj tanterv „Kézimunka-oktatás" c. fejezet alatt előirja és részletezi azt a feladatot, melyet a házi- és népipar érdekében a népiskolának meg kell oldania. Maga a tantervi utasitás a kézimunka oktatásáról szólva, röviden csak annyit jelöl ki annak céljául: „A gyermek munkaszeretetét és kézügyességét fejleszteni, cselekvő hajlamának fejlesztése által szemléletét közvetlenebb alapra fektetni s ezáltal a népiskola reálismereteit támogatni, szórakoztató testi munkával a szellemi tulterhelést ellensulyozni, tervszerű munkálkodásra nevelni". Nem mondja a tanterv, de minden józanul gondolkozó tanitó előtt ismeretes azért, hogy e „tervszerű munkálkodás" az iskola kapujánál tovább is terjed. Mert nem az iskolának, hanem az életnek tanitunk és nevelünk. Ámde minden törvényes intézkedés jámbor óhaj marad, ha tanitóink nem rendelkeznek a kellő szakismeretekkel. Hogy ezeket tanitóink elsajátithassák, célszerű lenne, ha a megyei gazdasági egyesületek tanitók számára rendeznének tanfolyamokat, melyeken néhány év alatt az illető megye tanitói megtanulhatnák a nekik szükséges ismereteket. Ez annyival is előnyösebb lenne, mert a megyei tanfolyam vezetői — feltételezhető! — ismerik a megye lakosságának a haziipar terén a multban kifejtett munkássá át, tehát nem kellene egész uj térre lépni, csak az elejtett fonalat felvenni; ismerik továbbá a lakosság jelen életmódját, szükségleteit és végül a megyei viszonyok ismerete folytán azon forrásokat, melyekből az enemű munkákhoz szükséges nyers anyagot a nép megszerezhetné.

Igy ha részleteiben nem is — főbb vonásokban egységes terv szerint lehetne cselekedni. A megye tanitói pedig, elsajátitván a szükséges ismereteket, értékesithetnék azokat az iskolában és a gyakorlati életben, mely utobbinak követelménye kit-kit arról győz meg, mit mennyit s hogyan lehet és kell a házi- és népipar egyes ágaiból megvalósitani. Annyi azonban bizonyos, hogy tulprodukció egyenlőre nem várható egyik ágban sem, mert a kereslet oly termékek iránt ma oly élénk s az értékesités oly könnyű, hogy nem igen okoz gondot Budapesten ép e tavasz folyamán alakult meg az „Országos Magyar Háziipari Egyesület." Ha ez az egyesület mint központi vezető kezébe venné a minden megyében alakitandó megyei háziipari egyesület irányitását, ugy néhány év mulva elérhetnők, hogy a magyar házi- és népipari termékek nemcsak hazánkban, hanem a külföldön is jó piacot találnának. A házi és népipar fellenditése érdekében pedig ugy a földmivelési-, mint a kereskedelmi miniszter eddig is sok üdvös intézkedést tett. Nevezetesen: a földmivelésügyi miniszter a már emlitett tanfolyamokon kivül jobb eszközök és gépek kiosztása által, termelő és értékesitő szövetkezetek létesitése által támogatja a házi és népipart. A kereskedelmi miniszter szállitási kedvezmények nyujtásával és végül a házadómentesség, keresetadó, községi pótadó, kereskedelmi és iparkamarai illetékek, valamint az általános jövödelmi pótadó alól való felmentéssel támogatja az ily telepeket, illetve szövetkezeteket. E kormányintézkedések és közéletünk számos sebe felkiáltás népünk vezetőihez, hogy minden idejöket, befolyásukat és tehetségöket felhasználván, segitsék megvalósitani a parlagon heverő nemzeti munkaerő kihasználását és ezzel népünk anyagi és erkölcsi szinvonalának emelését, mert csak ennek elérése után tölthetjük meg nemzeti tartalommal nagy Széchenyink szállóigévé vált szavait, hogy: „Magyarország nem volt, hanem lesz" —

SZALAY GYULA épület- és butorasztalos
és temetkezési vállalkozó Celldömölk (Sági-utca Hujber-féle ház)
Nagy èrc és fakoporsò-raktár. — Koszoruk nagy választékban.
Elvállal temetkezéseket egyszerütől kezdve a legdiszesebbekig szolid árakon.

Fürdői levél.

Irta: TAKÁCS GEDEON.

Herkulesfürdő. 1907. máj. 28.

Hova hamar, immár egy hete, hogy itt vagyok.

Este volt, mint emlitém, hogy leszálltam a vonatról, mely innen még 24 kilométert robog és Olaszországhoz ér. Több kocsi állott az állomás előtt. Az egyik kocsis azt mondja felém: »Plebános ur, az én kocsimra üljön.« No, mondok, ez ugyancsak hamar investiált a fuvardij reményében! Jól folyott ajkáról a a magyar szó, tehát az ő kocsijára szálltam.

Szóltam neki a fuvardij felől, mire ő olyan formán nyilatkozott, hogy románul és németül jobban tud, talán ugy beszélnénk. — Beszéljünk csak magyarul, mondom neki, — mivel hogy én még hamarább benne maradnék a német szóban, mint ő a magyarban. — Hol tanult meg magyarul, talán a katonaságnál? — Nem, nanem az iskolába járt fiam is, aki Orsován iskolába jár, a polgáriba, az még jobban tud magyarul. — Látszott azon az emberen, hogy örül a nyelv tudásának. Vajjon önzetlenül örült-e, avagy csak az üzlet, mivel több magyar embert hord a kocsiján, okozta örömét, — nem tudom. De akármi volt az oka ennek, fő az, hogy tanul s tud az oláh is magyarul. (Mégsincs tehát igaza Bombauernak.

Nagy erre a szárazság. — Porzik az erdei ut. Busan mondogatta is a bérkocsis: Mit is csinálunk? A télen oly hideg volt az ég (időjárást akart mondani) olyan magas volt a hó, amilyet meg nem láttak, most meg a szénaföldek (rét helyett) mind ki égtek. Négy lovam van, két ökröm, tehenem, mit adok nekik? Talán megint Mezőhegyesről kell hozatni szénát mint két esztendeje.

Azóta sem tudott esni csak, dörög és borul, meg ujra kiderül.

Ahogy beértünk a fürdőtelepre, villanyfény fogad jó távolról a fürdő épületeitől. Amugy is látszik, hogy módos a hely gazdája, — a m. kir. kincstár, — acélives hidak, szép házak . . . de majd erről később.

A Cserna völgyében kell öt kilométert kocsizni, hogy a Biela Béka-völgyben fekvő állomásról a fürdőbe érjünk. Hegy jobbra, hegy balra, hegy mindenütt, csak a két viz utja mentén nyilik járható völgy. 1000 méternél is magasabbak a hegyek.

A bakonyi vidék ismerősei előtt bátran hivatkozhatom igen találó hasonlatra. Olyan ez a herkulesfürdői ut, mint a Gerence-völgye, csak a méretei nagyobbak. Nagyobb a Cserna, mint a Gerence, mélyebb is; nagyobbak a hegyek, a sziklák, tágasabb a völgy és sokkal, de hasonlithatatlanul nagyobb — az ut jósága. Maga az erdő, — értvén a fát, — azonban nincs olyan szép, mint a Bakony régebbi vágásai.

Az egyik része, — pedig sok-sok száz hold — kétévre leégett; a másik része még fiatal, de nagyra talán nem is igen nől itt a fa, hiszen gyökeret sem igen bir engedni, — kevés a föld, sok a kő.

És hogyan állanak ezek a kövek! Mintha alapjuk se volna. Csaknem függőlegesen csüngenek, vagy inkább ágaskodnak. Majd jobbról, majd balról tör elő egy kis patak, de akkora zúgással, hogy öt Tapolcának is becsületére válnék. De hiszen nem folynak ezek, hanem esnek köröl-köre; majd egy bukkanó jön utjokba s az egyikét ablakomtól 15—20 lépésnyire az emberkéz csinálta csatorna s a Rezső- és a Stefánia-szállók alatt a Csernába ömleszti.

Fény és pompa is van itt, nemcsak természetnyujtotta szépség a vidékben, nemcsak kincs és áldás a fürdők vizében. — De kell is e három együtt, egymás nélkül vagy nem keresnék fel e helyet, vagy fel sem is kereshetnék. Pedig vagyunk itt most is elegen, holott alig kezdődött meg a fürdő évadja. Sokan és sokfélék.

— Magyar, román, német, bolgár, török, sőt — amire büszkék szoktunk lenni — angolok is vannak: C. Green bukaresti követ és Maxwell, londoni külügyminiszteri titkár. (Több is lehet miattam, de én csak ezeknek nevét tudom, mert egy szállóban lakunk.

— A románt már én se igen nézem meg. Az ur teljesen európaiasan jár. — Érdekes, éles az arcmetszésük, szemük élénk, beszédük gyors, de jól is folyik. Öltözködni izléssel tudnak. A paraszt — el sem hiszik k. olvasóink mily sok egyszerü oláh paraszt használja a fürdőt! — különösen öltözik. A férfi öltözéke nagy bárányborsüveg, nagy pörge kalap, bő, fehér ing, tüszővel, persze, kiereszlve és térden alul ér; sok ráncos gatya, erős bocskor térdig felszijazva, daróc lábszárvédő. Ez az erős lábbeli kétszeres okból is kell: a hegy s a kövek miatt, meg — a vipera miatt is.

Az asszonyok ruhája is fehér vászon, de himezve sokféle szinnel dusan. Fejükön szarvacskákban végződő pártaszerü kontyszoritó ván; ezt bekötik fehér kendővel, sokan még most is vastag téli kendővel, ing felett báránybőr gyapjas melles, fehér vászon szoknya, néha daróc felső szoknyával, (de a péntek jó arasznyival hosszabb a szombatnál), bocskor, mint a férfiaknál és panyókára vetett szür.

Szüre van a kisebbeknek is, szine rendesen fehér, de sürün látunk feketét, sőt zöldet is. — Az asszonyoknak gyakran van kötényök is, ha ez nem volna, akkor szörpánt tüszőjükből sokszinü, bokáig érő vastag szörfonalak csüngenek le, befutván az egész, vagy legalább fél szoknyát.

Az orvos azt ajánlja, hogy vigyünk a fürdőbe melegebb felöltőt. Az oláh jól adja, legtöbbje hatalmas hosszuszőrü bundában megy fürdeni.

Láttam azonban különösebb ruhát is. Piros kendő a fejen, pirossal, sárgával kivarrott fehér ingujj, fekete himzett posztó melles, piros virágos szoknya, — de a felső szoknya rövidebb volt jó tenyérnyivel az alsónál, mely kékkel, pirossal volt kivarrva, s a bocskor helyett sárga félcipő. Pantallós, körszakállas férfival ment e hölgy, a férfit ugy falusi kosztának (mester) merném tartani. Érdekes összeillesztése ez a divatoknak.

Érdekesek a bolgárok is; rövid bársony tekéjök van, bő ujjal, szélesen kivarrva arany és ezüst paszománttal. Jó alak egy török is két kis fiával. Az apa fehér ruhában jár, cipője is fehér, sárga szijjal szegve. Nagyobb fia szürke ruhában van, — apjával együtt az ő ruhája is európai szabásu, a kis gyerek azonban bő bugyogóban jár, olyanban, aminőt őseink egy-egy várvivásánál oly hamar megmeggyüjtottak. Fején mindháromnak sötétvörös fez.

Szó, ami szó, azonban vasárnap ugy vettem észre, mást is megbámultak. Csekélységemet. Azon a vidéken bizony ritkán látnak libegő-lobogó skapulárét, hosszu övet. Ugy meg-megforgott az a sok oláh, sőt bánáti sváb is, — végre aztán lekapta fövegét, megis csak elhitték tehát, hogy pap vagyok, habár se bajuszom, se szakállam. Sőt, mi több, meg a vendéglőben is igen-igen nézegették vállvetőmet, végre a bérszolga megvallotta, hogy ők a plebános uron kivül más kath. papot nem igen látnak; annak meg nem ilyen a ruhája. (Kezdem érteni, hogy egyes urak és hölgyek miért öltöznek feltünően.)

HIREK.

Egyházkerületi közgyülés. A kemenesaljai ág. hitv. ev. egyházmegye mult szombaton tartotta Celldömölkön rendes évi közgyülését dr. Berzsenyi Jenő országgyülési képviselő, egyházmegyei felügyelő és Varga Gyula kemenesaljai esperes elnöklete alatt. A közgyülést megelőzőleg istentisztelet tartatott, melyen vértes Sándor lelkész mondott szép imát és kérte a mindenható áldását az egyházmegye működésére. Ezután kezdetét vette a közgyülés, melyen a rendes folyó ügyeket tárgyalták le. Köztük az egyházközségeknek mult évi számadásait és folyó évi költségvetéséről az egyházmegyei számvevőszék által összeállitott jelentést, valamint az egyházmegye területén megejtett iskola vizsgálatokról az iskola bizottság jelentését. Az esperesnek évi jelentésében nevezetesebb és örömmel tárgyalt esemény a zalaegerszegi templom elkészülése, melynek felavatási ünnepélyére ugy az ottani egyházközség, mint a kemenesi egyházmegye az előkészületeket megtette. Majd kimondotta a közgyülés, hogy a magyarhoni ev. egyházi egyetemes gyámintézetnek a német Gusztáv Adolf egylettel leendő szorosabb kapcsolatba lépését nem tartja kivánatosnak, mert az egyetemes gyámintézet jelenlegi szervezete zsinati törvényen alapszik és ennek változtatása csakis zsinat törvényhozási intézkedéssel történhetik. Végül az egyházmegyei közgyülés tagjai között élénk megbeszélés tárgyát képezte, a julius 17-én Celldömölkön tartandó egyházkerületi közgyülés,

Schleiffer Kálmán j. mk. állatorvos betegségéből felépült s e héten elfoglalta hivatalát.

Dávid Kálmán kir. járásbirósági irodatiszt f. hó 4-én délután 4 órakor 47 éves korában Celldömölkön elhunyt. Nevezett jeles alakja volt közéletünknek s hosszu éveken keresztül szolgálta az államot, tevékenysége s hosszu szolgálata érdeméül főnökei kitüntetésében részesült. A halál élete delén ragadta el körünkből. — Nyugodjék békében s adjon enyhületet a visszamaradt hozzátartozóknak az isteni malaszt, mely minden igéből jó.

Dukai Takács Judit szobra. Dukai Takács Judit költőnő emlékét, ki tudvalevőleg vármegyénk szülöttje, szoborral szándékozzák megörökiteni. Tóth István a jeles szobrász már elkészült dukai Takács Judit szobrának gipszmintájával, melyet szombaton mutatott be gipszmintájával, melyet szbmbaton mutatott be Celldömölkön a dukai Takács Judit szoborbizottság elnökének, dr. Berzsenyi Jenő országgyülési képviselőnek. Dr. Berzsenyi Jenő szoborbizottsági elnök f. hó 16-ára hivja össze a kemenesaljai szoborbizottságot, hogy a mintát annak is bemutassa. A rendkivül jól sikerült mintán Takács Judit kerti padon ül, balkezével lantra támaszkodik és tekintete megkapóan tükrözi vissza Takács Juditnak az elégiára hajló lelkületét. A szobor mintája jelenleg Berzsenyi Dezső celldömölki ügyvédnél van elhelyezve.

Aratás a vármegyében. A vármegye minden helyén zavartalanul folyik az arató munka. A beérkezett jelentések szerint az aratók, akik az aratási munkákra szerződtek, mindenütt megkezdték az aratást, ugy, hogy a földmivelésügyi miniszterium által összegyüjtött tartalék munkáscsapatokra ez idő szerint nincs szükség.

Rovás. *(G)* Már mult számunkban felhivtuk az illetékes hatóság figyelmét, hogy városunkban esténként a parasztlegények és hasonló elemek által előidézett botrányos állapotok megszüntetésére és illetve megakadályozására a kellő lépéseket tegye meg. Tapasztalnunk kellett, hogy ily intézkedés mindezideig nem történt, miután ez állapotok még mindig tartanak. Esténként a városháza, a járásbiróság, a Frisch-féle ház, a Szabó-féle vendéglő sarkán, stb. helyeken ugyanis nagyobb csoportokban parasztlegények verődnek össze, kik nemcsak a forgalmat akadályozzák meg, hanem trágár és a szemérmet sértő durva kifejezéseikkel a sétáló közönséget a legnagyobb mertékben megbotránkoztatják, sőt gyakran belé is kötnek a közönségbe. Ha igy folyik tovább is, ugy nemsokára városunk szülői nem mernek gyermekeikkel este az utcán sétálni, mert ily körülmények között ugy testi, mint lelki épségük fenyegetve van. Mint értesülünk, többen a megye alispánjához szándékoznak ezen ügyet felterjeszteni, amely mindenesetre élénk fényt fog vetni városunk és aszfaltos utcáinak közbiztonságára. Ugy hisszük, hogy az illetékes hatóság — kinek figyelmét első felhivásunk tán kikerülte — nem engedi ez ügyet ennyire kerülni és saját hatáskörében megfogja tenni a szükségessé vált legszigorubb intézkedést ezen botrányos állapotok megszüntetésére.

Kivándorlás Amerikába. A tengeren tulról jövő csábító hirek még mindig nagy hatással vannak azokra a szegény emberekre, akik azt hiszik, hogy Amerikában fenékig tejfel az élet s munka nélkül is megtalálni ott a boldogulást. Ezt a hitet természetesen azok a mézes-mázos igéretek még erősitgetik, amelyeket az ügynökök adnak be a hiszékeny embereknek. Alig mulik el hét, hogy véreinknek az édes hazai rögtől való eltávolodásáról ne kapnánk hireket. A »Pannonia« hajó az elmult napokban is 28 vasmegyei születésü rmbert szállitott a modern igéretek földjére: Amerikába.

Pápai kongreganisták zarándoklása Celldömölkre. A pápai irgalmas nővérek vezetése alatt levő Mária-kongregáció a kongreganisták vallásos érzületének mélyebb és sikeresebb ápolására f. hó 14-én bucsujárást rendez városunkba. A reggel 7 órai vonattal érkeznek városunkba, hol a szent misét és szent beszédet Kriszt Jenő pápai esperes-plebános, a kongregáció igazgatója mondja.

Agyonütötte a fiát. Németh Jánosné, vönöcki lakos, Antal nevü 24 éves fiát, vasárnap este, mikor a korcsmából hazajövet elkezdett vele gorombáskodni, egy lécdarabbal ugy vágta fejbe hogy haldokolva szállitották a celldömölki kórházba, hol hétfőn reggelre meghalt.

A Legényegylet mulatsága. A helybeli kath. legényegylet nyári mulatságát ma tartja a Korona-szálló kertbelyiségében; élénk érdeklődés van az uj dalárda működése iránt.

Baleset. Tóth Antal polgártársunk leányát sulyos baleset érte. F. hó 4-én az esti órákban séta közben elcsuszott és lábát törte.

Honvédek réme. A honvéd tartalékosok 35 napi fegyvergyakorlatra f. évi aug. hó 10-ére hivatnak be. A behivók szétküldése már megkezdődött.

A Sághegyről. Az idei sághegyi termés a szőlősgazdák örömére, meglehetősen mutatkozik. A kifejlett fürtök elég szépek és jó termessel igérkeznek. Eddig a peronosporának s liszharmatnak nyoma sincs. Sajnos azonban, hogy a philloxera mindig jobban terjed, mindig nagyobb s nagyobb mérveket ölt. E végből kivánatos volna, ha a szőlősgazdák a vadvesszőoltást és kezelést elsajátitanák, mely módot adna arra, hogy philloxera által kipusztult szőlőterületeiket azonnal beültethetnék, mint ahogy azt más hegyekben teszik. A Sághegy kellemes volta és jó levegője egyébként mindig több nyaralót késztet az itt tartózkodásra. A nyaralók ugyannyira szaporodnak, hogy ma már 15 család lakik a Sághegyen.

Eltünt kisleány. Savanyó Jánosné mersevati lakosnő fogadott 10 éves leánya, Tóth Rozália eltünt. A celldömölki főszolgabiró körözőlevelet bocsátott ki a lányka feltalálása iránt.

Perpatvar a kissomlyói hegyen. Egy levél érkezett a szerkesztőséghez, melyben annak irója leirja, hogy mult hó 30-án a kissomlyói hegyben Györffi László és Kötelés Józsefné egyházashetyei lakosok — valószinüleg szomszédok — összevesztek, — ami jó szomszédok közt nem ujság — s ez alkalommal egymást itt qualificálhatlan szavakkal illették. Felhivjuk a kissomlyói hegyelőljáróság figyelmét nevezettek eme tényére, annál is inkább, mert a levél küldője a serdülő ifjak erkölcsi érzékét félti ezáltal megmételyezve.

Tejcsarnok. Zsigmond István helybeli lakos a közönség kényelmére tejcsarnokot nyitott s arra a helybeli főszolgabirói hivatalától iparigazolványt nyert. Felhivjuk a közönség figyelmét eme tejcsarnokra, hol bármikor friss vajat, tejfelt s turót kaphat mérsékelt áron.

A nemeskereszturi ifjusági egyesület alapszabályait alaki hibák miatt a belügyminiszterium visszaküldötte.

Hónapos vásár. A f. hó 4-én megtartott hónapos marhavásárra a felhajtás igen nagy, mig azonban a kereslet elég lanyha volt.

Felvétel a szombathelyi bábaképzőbe. A szombathelyi m. kir. bábaképző-intézetben az 1907/8. tanév téli (magyar nyelvü) tanfolyamára a beirások 1907 október 1—3-ig tartanak. A felvételhez szükséges: 1. 20—40 közötti életkort igazoló születési anyakönyvi kivonat, 2. férjezetteknél házassági anyakönyvi kivonat, 3. erkölcsi (községi) és 4. orvosi bizonyitvány; végül jártasság az irásban és olvasásban. A tanfolyamban 5 tanuló, ki magát arra kötelezi, hogy 5 éven át oly községben folytat szülésznői gyakorlatot, hol okleveles bába nincsen, 180—180 korona államsegélyben részesülhet. Akik ezt elnyerni óhajtják, az idézett okmányokon kivül szegénységi bizonyitványnyal és az emlitett kötelezvénynyel ellátott, a vallás- és közoktatásügyi nagym. m. kir. miniszteriumhoz intézett bélyegmentés folyamodványukat legkésőbben 1907 aug. 20-ig a szombathelyi m. kir. bábaképző-intézet igazgató-tanárához küldjék be. A tanulók korlátolt számmal havi 20 koronáért az intézetben lakást és ellátást kapnak. Dr. *Reismann* Adolf igazgató-tanár.

Halálozás. Özv. Salzberger Sámuelné, szül. Schwarcz Rozália élete 83-ik évében jobblétre szenderült. Temetése pénteken délután ment végbe Jánosházán.

Üzlet-megszüntetés. Özv. Klein Jakabné, az Uj-kávéház tulajdonosa, fia Klein Sándor javára, italmérési jogáról lemondott.

Lopás. Nagy Pál helybeli szabómester 11 éves fiát csütörtökön a postára küldte azon okból, hogy pénzt adjon fel. Azonban a gyermektől a postán egy drb 50 koronás bankjegyet Radadics Mihályné bokodpusztai lakos, eddig ismeretlen módon ellopott. Minthogy a gyanu reá bizonyult, feljelentetett a kir. járásbiróságnál.

Baross Imre sütő-iparos és Zsolnai Gyula a pecsenyesütő-iparra nyert a hét folyamán iparigazolványt.

Hirdetmény.

Értesitjük a t. utazó közönséget, hogy a szekesfehérvár-celldömölki vonalon Székesfehérvár és Zichy falva állomások közt fekvő 179. sz. őrháznál *„Sárpentele“* elnevezéssel személy- és podgyászforgalomra berendezett feltételes megállóhelyet létesitettünk, amely f. évi junius hó 29-én a közforgalomnak átadatik. Ezen naptól kezdve tehát fentnevezett megállóhelyen az alább felsorolt vonatok az ugyanott megjelölt időben feltételesen, azaz ha fel vagy leszálló utas jelentkezik, 1—1 percre megfognak állani és pedig: az 5001. számu vonat reggel 8 óra 17 perckor, az 5002. sz. vonat d. e. 9 ó. 32 p., az 5003. sz. vonat d. u. 5 ó. 50 p., az 5004. sz. vonat d. u. 2 ó. 21 p., az 5005. sz. vonat reggel 6 ó. 2 p., az 5006. sz. vonat este 9 ó. 36 p., az 5062. sz. vonat reggel 4 ó. 41 p., az 5065. sz. vonat este 9 ó. 1 perckor; megjegyezvén, hogy az 5065. sz. vonat csak junius 1-től bezárólag szept. 15-ig és csak ünnep- és vasárnapokon közvetit személyszállitást Jutastól Székesfehérvárig. A feltételes megállóhely vonalszakasz beosztása a következő: *Sárpentele* f. m. h. a) Szomszédos forgalom:

Székesfehérvár, Zichy-falva I. Rétipuszta-cso II., Várpalota III.; b) Távolsági forgalom: Pét 1, a többi állomást illetőleg Zichy-falva állomás vonalszakasz-beosztása mérvadó. A feltételes megállóhelyen menetjegyek előre nem adatnak ki, hanem a felszálló utasokat az illető vonatok vezetője számolja el pótilleték nélkül. A podgyász felvételi bárcák szintén a vonat vezetőnél váltandók, megjegyezvén, hogy a feltételes megállóhelyen csak a helyi forgalomba mérlegeletlenül feladásra kerülő podgyász darabok vétetnek át továbbítás végett. Szombathely, 1907 évi junius hava. Az üzletvezetőség.

CSARNOK

A virág regéje.

Irta: G. Landauer. Franciából SZEBERÉNYI LÁSZLÓ.

Minden embernek, akinek szive érzékeny, minden embernek, akinek életében volt már néhány boldog pillanata, melyben örömmel tekintett a világra, minden embernek, aki valaha elmondhatta: szeretek és tudom, hogy engem is szeretnek, van valamely titkos fiókjában egy száraz virág, a régi ereklyéje, melyeket gondosan őriz az avatatlan szemek elől, melyeket az unalom napjaiban gyakran szemlélget a letünt boldogság felett sóhajtozva...

Nemrég egy antiquárius kirakalában észrevettem M. de Jouy »Remete« c. művének egy régi kiadását. Véletlenül felnyitottam a könyvet és a lapok közt egy kis száritott elsárgult ibolyát találtam, mely kétségkivül már évek óta ott volt. Minthogy az estét otthon akartam tölteni, megvettem a könyvet és miután hazatérve, kényelmesen elhelyezkedtem, önkénytelenül elővettem és szemlélni kezdtem a kis ibolyát.

»Szegény elhervadt virág — mondám — ha tudnál beszélni, megkérnélek, hogy mond el életed történetét; ki tudjá, milyen emlékeket mondanál el arról, aki téged e levelek közé rejtett.«

»Miért zavarod e rég kialudt hamvakat? kérdé egy gyege hang. Ugy tünt fel, mintha a kis ibolya szólalt volna meg. Szomoru az én történetem, csak szomoru emlékeket élesztene fel.

Először meglepődtem, mikor egy virágot hallottam beszélni, de azután nem akarván kutatni a titok után, azt mondottam: »A te szomoruságod, kedves ibolyám, visszhangra talál szivemben, mert azt hiszem, nincs ember a világon, aki ne érzett volna már fájdalmat, aki ne tudná azt megérteni. Beszéld el tehát életedet és az eseményeket, melyek vele összefüggésben vannak. Én szivesen hallgatlak«.

Egy pillanatnyi csend után az ibolya igy kezdé: »Egy csinos völgyben születtem, százados tölgyek árnyékában, a *Meudon* erdőség egyik legelrejtettebb részében. Már azt éltem, hogy ugyanezen helyen fogok meghalni is, midőn egy szép májusi vasárnapon a vidám sétálók egy csoportja egész közel mulatgatott azon helyen, ahol én viritottam.

Amennyire csak lehetett összehuztam magam, elrejtőzve a füvek közé. Hiábavaló erőlködés! Egy kis finom, gyengéd kéz kiszakitott rejtekemből és örökre elválasztott szeretteimtől. Először igen boszankodtam, midőn idegen földön találtam magam, de megvigasztalódtam, midőn urnőmre tekintettem. Bájos 16—18 éves barna lányka volt; gyengéd, néma mosoly vonult végig rózsás kis ajkain; nagy, kék szeme bűvös fényben ragyogott. Diadalmasan vitt társai felé.

»Nini, mily csinos — kiáltá — és mily jó szaga van!« Kézről-kézre adtak és valóban büszke is voltam a csodálatra, melyet keltettem. Vidám társaságba kerültem, mert épen akkor ünnepelték Jenny kisasszonynak, aki engem leszakitott, eljegyzését. Nagyon kezdett érdekelni ez a naiv, szép lányka, akinek minden mozdulatán a legtisztább ártatlanság vonult végig. Jókedvét nem igyekezett mérsékelni; boldog volt és érezte, hogy ugy szeretik, amint megérdemli. Ezután egy fiatal ember felé sietett, aki Jenny szüleivel beszélgetve, gyakran titkos pillantásokat vetett reá.

»Nézze csak Gyula, — monda — mily bájos kis virág; Önnek szakitottam, őrizze meg tehát gondosan és ne veszitse el, mert ennek kell önt emlékeztetnie én reám.« S azután finom, rózsás ujjaival jegyese kabátjának gomblyukába tüzött.

A fiatalember boldogan mosolyogva megcsókolá a kis kezet, mely engem elhagyott. Miután a társaság visszatérőben volt, alkalmam nyilt megcsudálni a nagy világot; amelyről eddig csak nagyon is elvont fogalmat alkottam magamnak.

Sokat hallottam a keserü fájdalmakról és a sötét kiábrándulásról melyek megmérgezik a halandók életét.

Csodálkoztam is hát, midőn láttam a a vidám sétálókat, kik mosolyogva, gond nélkül járkáltak a virágos pázsiton. Fájdalom! Még nem tudtam, hogy minden szép napnak megvan a másnapja. Elhagytuk az erdőt és a *Szajna*-parti *Saint-Cloud* parkra értünk. A Szajna nagyszerü látványt nyujtott; sokféle szinü sajkák siklottak végig a vizen és a csónakázók vidám éneke hangzott. Jenny a szép látványt szemlélve, jegyese karjára támaszkodott; arra gondolt, hogy egy hét mulva a pap megáldja frigyőket; s menyasszonyi toilettjéről álmodozott.

Minthogy a társaság egyik tagja erősen kardoskodott a csónakázás mellett, az ajánlatot egyhangulag elfogadták és tüstént beszálltak egy gyorsladikba. A vidámság kétszeres lett, midőn a sajka elhagyta a partot és egyenesen a *Bas-Meudon* erdő felé tartott. Jenny és társai hátul ültek a szülőkkel, Gyula a matrózok közt volt.

A nap már lemenőben volt, az est nagyszerü.

»Mily kék és átlátszó a viz, mondá Jenny jegyesének; nézze Gyula, nemde, mintha csak a vizi tündérek tárnák felénk karjaikat, hogy szivükhöz szoritsanak bennünket?«

(Folt. köv.)

Hirdetéseket

felvesz a kiadóhivata.

KÖZGAZDASÁG.

Földbirtokosok és mezőgazdák figyelmébe.

„Agriculturphosphat“.

Az utóbbi időben egy hamburgi cég ügynöke egy uj műtrágyafajt terjeszt, melynek célja volna az általánosan használt és kitünően bevált superphosphattal versenyezni Neve Agriculturphosphat.

Összphosphorsav tartalma bár ugyanannyi, mint a superphosphaté, de mig az utóbbié vizben oldható, addig az agriculturphosphat phosphorsava csak évek mulva oldódik, tehát hatása sincsen.

Bár a kettő, vagyis az ismeretlen és az ismert s eddig kitünően bevált műtrágya közötti árkülönbség csak néhány fillért tesz ki, mégis több oldalról a jóhiszemüség által vezérelve történt megrendelés anélkül, hogy az illetők ezen műtrágyának használhatóságáról és értékéről az illetékes helyen (m. óvári vegykisérleti állomás) adatokat szereztek volna be.

A gazdaközönséget jóakarattal óvjuk, hogy ezen hangzatos elnevezésü »agriculturphosphat« vételétől tartózkodjanak, ahol pedig a megrendelések megtörténtek, azok a hivatalos vegyelmezés alapján visszavonhatók, mert semmiesetre sem kötelezhető valaki arra, hogy jóhiszemüleg megrendelt árut, mely később rossznak bizonyul, át is vegyen.

Mikor mintegy 20 évvel ezelőtt a superphosphát hazánkba bevezettetett, az első években óriási mennyiség osztatott szét díjtalanul a gazdák között, hogy annak értékéről meggyőződhessenek. A hatás várakozáson felüli volt s most, mint tudjuk, nélkülözhetlen cikk a mezőgazdaságban.

Ám, követte a példát az is, aki az ugynevezett »agriculturphosphát« hatását és versenyképességét be akarja bizonyitani. Az ellen senkinek sem lehet kifogása.

Ez persze, eszeágában sincsen. Hanem fő az, hogy a gazdát egy bizonytalan hatásu és drága cikkel való kisérletezésbe belekergesse, a haszon pedig a gazda rovására, az övé legyen.

Fő az üzlet.

RIBIZKE

nagyobb mennyiségben megvitelre kerestetik.

Cim a kiadóhivatalban.

Tájékoztató.

Ingyen hirdetés előfizetőink számára.

Azon neveknél, hol helyiség megnevezve nincs, celldömölki lakosok.

Almási János **fűszer-,lisz'- és festék kereskedő** Dömölki-u.
Bokor Károly **ácsmester,** Szalay-telep.
Bödör József **hentes-üzlete és husfüstöldéje,** Jánosházán.
Bors Lajos **férfiszabó,** Egyházashetye.
Czuppon Sándor **hentes,** a róm. kath. iskola épületében.
Özv. Deim Sándorné **Központi Kávéháza.** Kossuth Lajos-u.
Engelsz Ferenc **fodrász és borbély,** Vásár-tér-utca.
Fábián Dezső **kovács-mester,** Pápai-u.
Gayer Gyula **fűszer-, festék- és lisztkereskedése,** Szentháromság-tér.
Gáspár Kálmán **fodrász és borbély,** Kossuth Lajos-u.
Guttmann Adolf **polgári és egyenruha-szabó,** »A tulipán«-hoz. Róm. kath. fiuiskola.
Gerencsér András **uri és női cipész,** Vásár-tér-utca.
Günsberger Ignác **szesz- és bornagykereskedő,** Ság.
Hubert Pál **vendéglős.** Csönge.
Herzfeld Mór **Csornai gőzmalom lisztfőraktára,** Kossuth Lajos-u.
Hoffmann Miksa **épület- és tüzifakereskedő,** Sági-utca.
Horváth János **kőmives-mester,** Jánosháza, Uj-utca.
Hubert Samu **vendéglője** a »Bárány«-hoz, Sági-utca.
Horváth János **kovács,** Magyargencs.
Jánosa Pál **cipész,** Ferenc József-utca.
Klein Jakab **kávés,** Uj-kávéház, Kossuth-u.
Klaffl Gyula **cipész,** Erzsébet-u.
Krausz Mihály **mészáros,** Sági-u.
Kiniczky Lajos **műlakatos,** Dömölki-utca.
Király József **kőmives és építkezési vállalkozó,** Jánosháza.
Löwenstein J. és fiai **divatáruháza,** Szentháromság-tér.
Landherr József **kéménysepő,** Sági-utca.
László Ferenc **vendéglős,** Celldömölk.
Mikus Kornélné **fodrász és borbély,** Kossuth Lajos-utca.
Módos József **építő.** Állandóan nagy cementraktár. Uj-telep.
Mészáros János **vendéglős,** »Griff«-szálloda Vasuttal szemben.
Mór Gyula **kereskedelmi és műkertész,** Kórház-u.
Marschall Pál **vendéglős,** Győr, Teleki-utca.
Mizeri István **asztalos,** Pápai-utca.
Máté Antal **vendéglős,** »Korona«-szálloda, Kossuth Lajos-utca.
Magdics Rudolf **vendéglős** Jánosháza.
Németh Márkus **divatáru-kereskedő** Szentháromság-tér.
Német Ferenc **kávés** Győr Erzsébet-kávéház.
Nagy András **vendéglős** »Magyar Király szálloda.« Vasuttal szemben.
Rosenheim Ferenc **épület- és géplakatos** Sági-utca.
Reif Dávid **cipész** Kossuth Lajos-utca. Cipőraktár.
Id. Reich Imre **ács** Kórház-utca.
Rothschild Dávid **vendéglős** Ság.
Steiner Lázár Fiai **pálinka-, sör- és ecet szeszgyári raktára,** Dömölki-u.
Sebestyén Sándor **vendéglős** Kisköcsk.
Simon Sándor **épület- és műlakatos** Kossuth-u
Singer Ignác **mészáros** Kossuth Lajos-utca.
Schütz Gyula **asztalos** Első temetkezési vállalkozó Kossuth Lajos-utca.
Spieller Ede **üveg- és porcellán** kereskedése Épület üvegezés Szt. Háromság-tér.
Sikos István **férfiszabó** Jánosháza.
Szigeti György **cserepes** Ság.
Schöntag Márton **szállító** Kis-utca.
Szabó István **patkoló- és kocsi-kovacs** Jánosháza.
Ifj. Tory György **vendéglős,** Szt.-Háromság-tér.
Tóth Antal **férfiszabó** Vásár-utca.
Tihanyi Béla **polgáriszabó** Sági-utca.
Vizlendvay József **építő** Celldömölk.
Vadászi Pál **vendéglős** Izsákfa.
Várlaky Béla **»Hungária-szálloda«** a vasut közelében.
Vendler Lajos **bádogos** Sági-utca.
Zsoldos Antal **sörcsarnoka** Kossuth-u.

Steckenpferd-Liliomszappan

Bergman és Társa Dresda és Tetschen a|E

Nem mulja felül semmiféle más gyógyszappan. A beérkező dicsérő-levelek is bizonyítják, hogy e szappannak különösen jó hatása van a szeplő ellen, azonkivül a bőrnek rózsás szint kölcsönöz. Kapható: BERGMAN u. Co. raktárában DRESDA és TETSCHEN a|E; továbbá minden gyógyszertárban, drogueriában, illatszerkereskedésben, szappan- és fodrász üzletekben 80 fillérért darabonként.

Manhold Kálmán

KULA, Bácsmegyének a Telecska magaslatán fekvő JOLÁNFÖLDI szőlőoltvány és kertészeti bérletén tavaszi szállitásra kapható:

1. Szokvány minőségü, minden alanyon fajtisztán, sima és gyökeres ZÖLDOJTVÁNY.
2. AMERIKAI és EURÓPAI sima és gyökeres vessző.
3. ALMA, KÖRTE, BARACK és KAJSZINFÁK 1, 2, 3 éves ojtványok a legkiv. fajokban.
4. GLEDITSIA és MACLURA AURANTIACA élősövény, amelynek gyökerei nem sarjadzanak, tövisei igen sűrűk, semmiféle rovar nem pusztitja, minden időjárásnak ellenáll

Kivánatra név és árjegyzéket készségge küldök. — Szives megkereséseket kér:

MANHOLD KÁLMÁN nagybérlő

Fodrász-üzlet átvétel.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség b. tudomására, hogy Celldömölkön, a Kossuth L.-utcában levő Mikus Kornélné-féle

borbély- és fodrász-üzletet

átvettem.

Üzletem a mai kor igényeinek megfelelőleg van berendezve. A tisztaságra és figyelmes kiszolgálásra különös gond fordittatik.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

NÁGL GYULA

borbély és fodrász.

Hirdetmény.

A Kemenesaljai t.-pénztár r.-t.

igazgatósága a n. é. közönség figyelmét felhivja arra, hogy a **Kőszegi Takarékpénztárral** szorósabb összeköttetésbe lépett, miáltal azon helyzetben van, hogy az ingatlanok **forgalmi** értékének $^2/_3$ része erejéig

$5^1/_2$% alapon

jelzálog-kölcsönöket folyósit.

A kölcsönöket a Kemenesaljai Takarékpénztár a benyujtás napjától számitva **egy héten belül folyósitja**. A telekjegyzőkönyvi kivonatokat, valamint a kötelezvényen az aláirást **hitelesiteni nem kell**, miáltal tetemes kiadás és időfecsérléstől a felek megkiméltetnek.

Drágább, már eddig fennálló jelzálog-kölcsönök bélyeg- és illeték-mentesen convertáltatnak.

Celldömölk, 1907 március 27-én.

Az igazgatóság.

Füszerüzlet megnyitás.

Magyar Francia Biztositó Társaság ügynöksége.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Celldömölkön, a Kossuth Lajos-utcában** (Simon Sándor ur házában) a mai kor igényeinek teljesen megfelelően dusan berendezett,

a »Fekete kutyá«-hoz cimzett

füszer-, csemege-, festék- és ásványviz-kereskedést

nyitottam **május hó 1-én.**

Az összes legjobb minőségü **kávéfajokból, legizlésesebb sajtokból, hideg felszeltekből, gyümölcs** és **déligyümölcsökből, ugyszintén a leglinomabb minőségü bonbonoból dus választékot tartok.**

Raktáron tartom a legjobb minőségü szobapadló-lakkokat négy szinben, puha és kemény padló fényezéséhez.

Nagybecsü vevőim belém helyezett bizalmát hogy nagyobb mértékben kiérdemelhessem, áruim tisztaságára és előzékeny kiszolgálásomra a legfőbb sulyt fogom fektetni.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

Szvoboda Károly.

Ugyanitt két jó nevelésü fiu tanoncul felvétetik.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölkön.